

seende. Dermed gaar i alt Fald Halvdelen af Januar Maaned jævnt hen. Saa komme vi til den 1ste Februar; da begynde Forberedelserne til selve Skatteligningen. — Der fastslaas i § 22 som almindelig Regel, at en skattepligtig bliver som Regel at sætte i Skat i den Kommune, hvor han den nærmeste Tid før den 1ste Februar har haft Bopæl, og hvis han har Bopæl i flere Kommuner, hvad der jo ofte er Tilfældet i de Kommuner, der ligge omkring Købstæderne, saa skal det undersøges, hvor han havde Bopæl den 1ste Februar, eller, hvis det ikke kan konstateres, saa skal Sogneraadet konstatere, paa hvilket Sted han havde Bopæl i den nærmest foregaaende Tid før den 1ste Februar, altsaa den 31te Januar, hvis der kan skaffes Oplysninger derom; kan der ikke det, maa de gaa til den 30te, den 29de o. s. fr., et Arbejde, som kan medføre ret morsomme Foranstaltninger, i alt Fald for dem, som have svært ved at faa Tiden til at gaa. Saa skal det undersøges, om den paagældende, der har Bolig et andet Sted, eventuelt Bolig i flere Kommuner, har gjort Anmeldelse til Kommunen om, hvilken Kommune han vil have betragtet som den, hvor han skal sættes i Skat; det har han nemlig Lov til frit at bestemme, naar han har Bolig paa flere Steder. Har han ikke gjort en saadan Anmeldelse, saa ansættes han, som jeg nævnede før, paa det Sted, hvor han havde Bopæl den 1ste Februar eller den nærmest foregaaende Tid, hvis det kan oplyses, ellers paa det Sted, hvor han den paagældende Dag havde personligt Ophold. Hvis han i Henhold til denne Bestemmelse ansættes et andet Sted til Skat end der, hvor hans Opholdskommune er, skal den paagældende Kommune underrette Bopælskommunen om, at den har tilladt sig at sætte ham i Skat. — Ligeledes den 1ste Februar udsender Ligningsmyndighederne, altsaa Sogneraadet, en Bekendtgørelse paa Kirkestævne eller paa anden i Kommunen brugelig Maade og opfordrer alle dem, der skulle ansættes, til at fremkomme med Selvangivelse (§ 23). Der er en Række Bestemmelser for, hvad der skal iagttages, for at disse Opfordringer ikke bagefter skulle blive betragtede som uefterrettelige. Der er en Del Oplysninger, der skulle gives den paagældende Skatteyder; det skal jeg for øvrigt ikke komme nærmere ind paa, det er ikke af de Ting, der blive vidtløftige; naar man en Gang har den rette Form, kan man benytte den ogsaa i Fremtiden. Men der er en anden Omstændighed med Hensyn til Selvangi-

velse og de Skemaer, der sendes ud til Skatteyderne og atter skulle samles tilbage: det er dette, at Virkningen af Bestemmelsen om, at manglende Selvangivelse medfører Fortabelse af Retten til Klage over Skatteansættelsen, medmindre Skatten er ansat over 50 pCt. højere, end den burde være, i visse Tilfælde kan bortfalde for den paagældende Skatteyder, uanset, at han ikke har gjort, som han er pligtig til. Men det skal Ligningsmyndighederne undersøge i hvert enkelt Tilfælde for hver enkelt Skatteyder, om der er lovlige Grund til ikke at gøre Selvangivelse, og saa skulle Ligningsmyndighederne for hvert enkelt Tilfælde, for hver enkelt Skatteyder afgøre, om Virkningen af den omtalte Bestemmelse kan bortfalde. — Men saa kommer der endelig en udmærket Slutningsbestemmelse i samme § 23, en udmærket Mundfuld, som nok skal give de kommunale Raad Landet over noget at bestille. Der staar nemlig de 3 Linier: „Ligningsmyndigheden indhenter derhos saa nøjagtige Oplysninger om alle de skattepligtiges Indkomster, Formueforhold og hele økonomiske Stilling som muligt til Vejledning ved Skatteansættelsen saavel for den selv som for Skattekommissionen.“ Det er nemlig dette sidste, jeg tillægger en ganske overordentlig Vægt. De Herrer, der ere Medlemmer af Sogneraad, hvis der overhovedet er saadanne her, hvad jeg maa antage, maa nemlig være opmærksomme paa, at for Fremtiden bliver det noget ganske andet at ligne Skat, end det har været hidtil. Hidtil have Sogneraadene jo dog haft en vis Selvstændighed, en vis Frihed til selv at tage Bestemmelse om Maaden hvorpaa og Tiden hvornaar de ville foretage Skatteligning, og man har i Almindelighed været tilbøjelig til at bringe den Metode i Anvendelse, at man har foretaget Skatteligningen for lukkede Døre. Det bliver der ikke noget af for Fremtiden. For Fremtiden maa Skattekommissionen bestemme, naar Kommunen skal holde sin Skatteligning, og Skattekommissionen delegerer og skal delegerer et af sine Medlemmer til at være til Stede i Sogneraadets Lokale i den Tid Skatteligningen finder Sted. Naar man nu ser, hvad jeg senere skal komme til at sige et Par Ord om, hvilken overordentlig Betydning det har for Skattekommissionen og hvilken Besparelse det kan medføre i dens Arbejde, at Sogneraadet har, saaledes som det efter sin yderste Evne skal, indhentet alle de Oplysninger, som det overhovedet er muligt at indhente, hvad enten det er nødven-